

Miljödepartementet

Endast med e-post: m.remissvar@regeringskansliet.se och michael.lofroth@regeringskansliet.se

Stockholm den 2 juni 2020

Sveaskogs yttrande över betänkandet Hållbar terrängkörning (SOU 2019:67)

1. Sveaskog har noterat att utredningens förslag till ny terrängkörningslagstiftning inte innehåller några betydande sakliga förändringar i förhållande till den nuvarande terrängkörningslagstiftningen. Sveaskog har emellertid också noterat att regeringens remittering av utredningens förslag inte enligt remissmissivet omfattar de avsnitt i utredningen som behandlar fastighetsägares medgivande för färd i terräng på land som inte är förbjuden i lagen (avsnitt 8.3.3 – 8.3.6). Fastighetsägarmedgivandet är den tveklöst viktigaste och mest angelägna frågan för fastighetsägarkollektivet i nu aktuellt hänseende. Sveaskog väljer av dessa skäl att ändå inkomma med synpunkter också på förslagen i dessa avsnitt.
2. Slutsatsen i utredningen är att det enligt gällande rätt krävs fastighetsägares medgivande för sådan körning med motordrivet fordon som medges enligt terrängkörningslagen. Sveaskog delar utredningens slutsats. Emellertid kommer utredningen trots detta till slutsatsen att det i terrängkörningslagen inte bör framgå att fastighetsägares medgivande krävs för sådan motordriven färd i terräng på land som inte är förbjuden i lagen. Ett av de uppgivna skälen till detta är enligt utredningen att terrängkörningslagen enbart bör tillgodose huvudsakligen allmänna intressen. Det framhålls att sådana fastighetsägarmedgivandebestämmelser skulle medföra att terrängkörningslagstiftningen skulle få ett väsentligt ändrat innehåll jämfört med den terrängkörningslagstiftning som gäller nu genom en betoning på enskilda intressen. Sveaskog anser inte att de uppgivna skälen är tillräckliga för att inte låta införa bestämmelser om fastighetsägarmedgivande i terrängkörningslagen. Som utredningen mycket riktigt kommit fram till i utredningen så krävs ju redan idag fastighetsägarens medgivande för framförandet av motordrivet fordon på fastighetsägarens fastighet. Enligt bolaget medför inte

W SVEASKOG

införandet av en sådan bestämmelse att terrängkörningslagstiftningen skulle få ett *väsentligt* ändrat innehåll. Sveaskog menar att det är självklart att en fastighetsägare bör få avgöra om det ska få framföras motordrivna fordon på fastighetsägarens fastighet och i sådant fall i vilka områden som ett sådant framförande ska få ske. Fastighetsägaren är den som har bäst kunskap om framförandet av motordrivna fordon orsakar skador eller inte på fastighetsägarens fastighet. Det är också fastighetsägaren som får stå för de skador som framförandet av motordrivna fordon orsakar på hans eller hennes fastighet. En fastighetsägare ska därför inte heller tvingas tåla det intrång som framförandet av motordrivna fordon innebär på en fastighet som fastighetsägaren innehar med äganderätt om inte ett medgivande till framförandet har lämnats.

3. Sveaskog har noterat att utredningen – som ett skäl för att inte införa ett fastighetsägarmedgivande i terrängkörningslagen – också framhållit att det är svårt att förena "fri snöskoterkörning" med fastighetsägarmedgivande. Sveaskog anser inte mot bakgrund av att det som utredningen konstaterat redan idag krävs medgivande från fastighetsägaren för framförandet av motordrivna fordon att det finns en "fri snöskoterkörning". Beslutet att inte föreslå införandet av en bestämmelse om fastighetsägarmedgivande i terrängkörningslagen under förevändningen att det skulle vara svårt att förena med den "fria snöskoterkörningen" medför ju att utredningen inte alls anser att det krävs ett medgivande från fastighetsägaren för framförandet av motordrivna fordon, vilket är märkligt mot bakgrund av att utredningen i andra delar av utredningen klart och tydligt framhållit att ett sådant medgivande för närvarande krävs.
4. En av de mer betydande bristerna med den nuvarande terrängkörningslagstiftningen är dess bristande efterlevnad. Det råder inte några tvivel om att framförandet av motordrivna fordon i terrängen varje år orsakar fastighetsägare mycket omfattande skador i hela landet. En terrängkörningslag som innehåller bestämmelser om fastighetsägarmedgivande för framförandet av motordrivna fordon skulle enligt bolaget bidra till en bättre efterlevnad av terrängkörningslagens bestämmelser. En sådan ordning skulle också kunna innebära att framförandet av motordrivna fordon kan koncentreras till vissa av fastighetsägaren särskilt utpekade områden. Genom en sådan ordning skulle fastighetsägarnas intressen tillvaratas på ett bättre sätt än vad som är fallet med den nuvarande terrängkörningslagstiftningen.
5. Sveaskog anser sammanfattningsvis i denna del att det av terrängkörningslagstiftningen bör framgå att fastighetsägarens medgivande krävs för framförandet av motordrivna fordon i terräng. Skulle ett sådant uttryckligt fastighetsägarmedgivandekrav inte införas bör det i terrängkörningslagen i vart fall upplysas om att sådant medgivande krävs.
6. Sveaskog har vidare noterat att utredningen föreslagit att det ska vara tillåtet att framföra motordrivna fordon i plant- eller ungskog om det är uppenbart att framförandet kan ske utan risk för skada. Skälet till att det inte föreslagits att det skulle råda ett undantagslöst förbud mot framförandet av motordrivna fordon i plant-

W SVEASKOG

eller ungskog är enligt utredningen att ett sådant förbud – som ju skulle gälla också mot fastighetsägaren – inte skulle vara proportionerligt i förhållande till fastighetsägaren själv. Som framgått ovan har ju utredningen framhållit att den nya terrängkörningslagen enbart ska omfatta allmänna intressen. Det var ju som bekant skälet till att det inte föreslogs att det skulle införas bestämmelser om fastighetsägarmedgivande i terrängkörningslagen. I linje med detta borde det väl i sådant fall också införas ett undantagslöst förbud mot framförandet av motordrivna fordon i plant- eller ungskog. Skogen och återväxten av skogen är ju bl.a. enligt skogsvårdslagen (1979:429) ett allmänt intresse. Sveaskog anser inte att det är möjligt för den enskilde föraren att avgöra om framförandet av ett motordrivet fordon i plant- eller ungskog orsakar skada eller inte. Sveaskog anser därför att det bör införas ett fullständigt förbud mot framförandet av motordrivna fordon i plant- och ungskog. Självklart ska det även fortsättningsvis vara tillåtet att framföra motordrivna fordon i plant- och ungskog om det krävs för skogsbruket eller jordbruket. Sveaskog tror att ett sådant förbud skulle bidra till en bättre och enklare efterlevnad av förbudet. Det skulle också minska de skador som motordrivna fordon varje år orsakar i plant- och ungskog.

7. Sveaskog har avslutningsvis noterat att utredningen har föreslagit att snötäckt mark ska definieras som "mark som är täckt av ett snölager som har sådan bärrighet att ett motordrivet fordons hjul, band, medar eller liknande inte kommer i kontakt med marken vid körning." Sveaskog anser att detta är en alltför snäv definition. Enligt bolaget finns det en uppenbar risk att framförandet av motordrivna fordon orsakar skada trots att fordonets hjul, band eller medar inte kommer i kontakt med marken vid framförandet. Sveaskog anser därför att definitionen av "snötäckt mark" bör utformas på ett sätt som tar hänsyn till detta.

SVEASKOG FÖRVALTNINGS AB (publ)

Viveka Beckeman
Chefsjurist

Oskar Meidal
Bolagsjurist